

Sygn. akt: III C 575/13 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ilona Sobecka
Protokolant:	sekr. sądowy Marika Banuch

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2015 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa G. W.

przeciwko P. F. (1)

o zapłatę

1. powództwo oddała,
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1217 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn.akt III C 575/13

UZASADNIENIE

Powódka G. W. wniosła o zasądzenie od pozwanego P. F. (2) kwoty 6000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2012r. oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu podała, że kiedy okazało się w dniu 4 sierpnia 2009r., że jej syn nie żyje jego samochód stał przy ul. (...). Synowa powódki B. Ł. (1) ustaliła wówczas ze swoim kuzynem tj. pozwanym, iż samochód zostanie odstawiony na jego posesje w W.. Powódka z uwagi na śmierć syna nie pomyślała o tym, żeby spisać z pozwanym umowę w tym przedmiocie. Po załatwieniu spraw spadkowych powódka w marcu 2012r. odebrała samochód i wówczas okazało się, że w samochodzie zostały wymienione koła na bezwartościowe. Z uwagi na to, iż jedno używane koło oryginalne kosztuje 1500 zł powódka wniosła o zasądzenie równowartości 4 kół tj. 6000 zł.

Pozwany P. F. (2) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż w 2009r. strony zawarły umowę użyczenia miejsca parkingowego, była to umowa nieodpłatna. Pozwany nie prowadzi i nie prowadził parkingu zarówno strzeżonego, jak i niestrzeżonego, ani innej tego typu działalności, zaś zgoda na użyczenie miejsca postojowego była podyktowana chęcią pomocy osobie, która znalazła się w potrzebie, dodatkowo prosiła o to synowa powódki B. Ł. (2) będąca kuzynką pozwanego. Pomędzy stronami nie doszło nigdy do zawarcia umowy przechowania i pozwany nigdy nie przyjmował na siebie obowiązku pieczy ani odpowiedzialności za garażowany na jego posesji samochód. W toku postępowania pozwany dodatkowo podniósł, iż powódka nie wykazała żądania co do wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Syn powódki R. Ł. zmarł w dniu 4 sierpnia 2009r.

Postanowieniem z dnia 19 maja 2011r. Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie stwierdził, iż spadek po R. Ł. nabyła w całości powódka G. W..

Dowód:

- kserokopia odpisu aktu zgonu k.12

- odpis postanowienia z dnia 19 maja 2011r. k.15

W chwili śmierci R. Ł. jego samochód J. (...) stał przy ul. (...) w S.. Synowa pozwanej B. Ł. (1) zadzwoniła do pozwanego P. F. (1), będącego jej kuzynem, z prośbą, żeby zabrał on samochód R. Ł. do siebie na posesję w W., aby pojazd ten stał tam do czasu ustalenia spadkobierców, zwłaszcza, że auto było otwarte i nie było do niego kluczyków. Pozwany ze względów grzecznościowych zabrał samochód. Pozwany nie zobowiązał się do tego, że będzie dbał o samochód, jak też nie zwracał się do powódki, aby zapłaciła mu ona za koszty transportu i parkingu samochodu. Samochód u pozwanego stał trzy lata. W momencie, kiedy doszło do ustalenia, że powódka nabyła spadek po R. Ł. B. Ł. (1) prosiła powódkę, aby odebrała ona samochód od pozwanego.

Na posesję pozwanego można wejść przez dwie bramy, które są przymykane na noc.

Dowód:

- zeznania świadka B. Ł. (1) k.59-60

- zeznania pozwanego k.137-138

Przy odbiorze samochodu z posesji pozwanego oprócz powódki brał udział jej mąż L. W., który stwierdził, iż w samochodzie są koła porzewiałe, bez powietrza, inne niż te, które w nim były w chwili jak pojazd był odstawiony na nieruchomość pozwanego.

Dowód:

- zeznania świadka L. W. k.89-90

- zeznania powódki k. 136-137

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

W niniejszej sprawie nie doszło do wykazania, aby pomiędzy powódką i pozwanym doszło do zawarcia umowy przechowania, w której zgodnie z art. 835 kc przechowawca zobowiązuje się do zachowania w stanie niepogorszonym rzeczy oddanej mu na przechowanie. Zarówno bowiem z zeznań samej powódki, jak i pozwanego wynikała, iż na zasadzie grzecznościowej pozwany zezwolił na postawienie na swojej posesji w W. samochodu należącego do syna powódki do czasu wyjaśnienia kwestii nabycia tego pojazdu w drodze dziedziczenia. Potwierdzały to również zeznania świadka B. Ł. (1) – synowej powódki, a kuzynki pozwanego, która zwróciła się do pozwanego o zabranie samochodu na jego posesję i która zeznała, że pozwany nigdy nie zobowiązywał się do sprawowania pieczy nad postawionym na jego posesji samochodem, jak też nie pobierał żadnych opłat, czy wynagrodzenia z tego tytułu od powódki.

Zauważyć należy, iż zeznania świadków M. D., R. D. i R. W. nie wniosły niczego do sprawy, gdyż osoby te nie miały żadnych informacji na temat ustaleń pomiędzy stronami odnośnie warunków trzymywania na posesji pozwanego samochodu J. należącego pierwotnie do R. Ł., a następnie do powódki.

Tak więc w świetle zeznań stron i świadka B. Ł. (3) uznać należało, iż pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy użyczenia części nieruchomości pozwanego celem trzymywania tam samochodu J., nie zaś do przechowywania tego samochodu przez pozwanego. Tym samym nie można było uznać, aby pozwany był w jakikolwiek sposób zobowiązany do podejmowania czynności mających na celu zachowanie samochodu w stanie nie pogorszonym, albowiem zgodnie z art.710 kc obowiązkiem użyczającego jest zezwolić biorącemu, przez czas oznaczony lub nieoznaczony, na bezpłatne używanie oddanej mu w tym celu rzeczy. W niniejszej sprawie zaś rzeczą tą była część nieruchomości pozwanego.

W sprawie nie było również dowodów wskazujących na to, iż to pozwany wymienił w samochodzie powódki koła na koła gorszej jakości, co mogłoby stanowić podstawę do przyjęcia odpowiedzialności deliktowej. Zauważyć bowiem należy, iż nie zostały naprowadzone żadne dowody, które pozwalałyby na takie przyjęcie, w szczególności świadek R. D. nie potwierdził, aby rozmawiał z mężem powódki na ten temat, iż pozwany miał mówić, że zabrał koła z samochodu powódki tytułem rekompensaty za garażowanie samochodu na jego posesji. Nadto podnieść należy, iż możliwość wejścia na posesję pozwanego nie była utrudniona, gdyż prowadziły tam dwie bramy, które były jedynie przemykane na noc, co biorąc pod uwagę okres trzech lat pozostawiania samochodu na nieruchomości pozwanego dawało możliwość różnym osobom dokonania wymiany kół.

W tym stanie rzeczy powództwo podlegało oddaleniu.

Na podstawie art.98§1 i 3 kpc zasądzono od powódki na rzecz pozwanego koszty procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości 1200 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.